

și Foresti¹, dic că Dracula a dat 10,000 de călăreți întru ajutoriul craiului Vladislav I. Iară Paralipomena² pun 20,000 de călăreți; ci eă cred, că numai patru mi de călăreți i-a dat, despre care iarăș Halcocondyla³ așa scrie: «Dachi (Românii) în bătae vedând, că fug Alani (sau arnauți) s'aă întors la visteriile împăratesci, și le-aă prădat împreună cu cortul împăratului, omorând cămilile, și îndemnând unul pre altul, săturându-să de pradă, nu s'aă întors în bătae, ci în tabăra lor.» Mergând craiul Vladislav I la unguri, și la poloni, mai încolo de Nicopolul Bulgariei, la Varna s'aă întâlnit cu Amurat II, și lovindu-să oștile, aă perdit bătaia Vladislav și s'aă tăiat el însuși, în deșce țile ale lui Noemvrie din anul 1444, în vârstă de ani 20, țile 10⁴. Perit'aă cu el împreună afară de florea tinerilor și voinicilor celor de supt corona Ungariei, și cardinalul Iulian pricina răutății, pre carele aflându'l Sanoceă într'o pădure, precum scrie Callimah⁵, gol, rănit, și versându-și sufletul, l'aă înfruntat dîcându-l: că n'aă fost voia lui Dumnezeu, să se strice pacea și să se calce jurămîntul, ci numai bîrfelele lui aă pricinuit acêstea. Ioann Huniadi aă scăpat de perirea de la Varna, despre carele așa scrie Albin⁶: «Din războiul de la Varna în carele aă căduț craiul Vladislav, Ioann Corvinul cel din tată român născut, luând cu sine pre români cu cinste aă fugit, și trecend Dunărea, cât mai tare să grăbea în Ungaria prin Valachia, ca nu cumva aușindu-să perderea, să să facă vr'o răscolă; ci s'aă prins de Dracula voevodul românilor celor din Țara Muntenescă, — — fără de veste și așteptare. căl ținea a fi preten. Mai pre urmă dăruit sloboșindu-să, după ce s'aă făcut guvernator Ungariei, s'aă izbândit de pe Dracula și de pe feciorul lui cel mai mare

¹ Foresti nel tomo 6, del Map-pamondo Istorico Lib. 2. cap. 2.

² Eadem Paralipomena l. c.

³ Chalcocondylas Lib. 7.

⁴ Haner Reg. Hung. Period. 14. § 314.

⁵ Callimachus l. c. circa finem.

⁶ Petrus Albinus in Commentatiuncula de Valachia p. 161.

pentru rușinea acéia » Așișderea scrie și Bonfinie¹. Ci Halcocondyla², dă și pricina, pentru care s'aũ prins Huniadi, scriind : «Ioann Huniadi după ce aũ venit la Dunăre, și aũ trecut óstea, ostașii s'aũ împrăștiaț, și mergênd el numai cu pușini, s'aũ prins de nemicul sêũ Dracula prințul dachilor. Pentru că Huniadi se împrôptivisă mai 'nainte lui Dracula între ungurii înainte craiului, și trecênd prin Dachia cătră Dunăre cu oștile, prădase cetățile lui, preste acestea îl pârâsă craiului, că ținea cu turcii, ajutând pre Amurat, și descoperind sfaturile ungurilor la turci. Pentru acéia mâniindu-să Dracula aũ sărit asupra lui Huniadi, și aũ vrut să'l omórá, dară atâta aũ făcut banii, de atunci l'aũ lăsat nevătămat. Acuma trecênd Huniadi prin Dachia, l'aũ prins, și băgêndu-să în temniță, vrea să să isbândescă. Înturnându-se ungurii, și înțelegênd că Ioann Huniadi iaste prins, aũ judecat lucru necuvios, ca să să prindă un ungurén, carele era în deregătorie pus, de Dracula. Drept acéia aũ trimis solii la dênsul, ca să slobódă pre Ioann ; almintrelea să scie, că'l vor ținea protivnic, și cu óste să vor rêdica asupra lui. De acésta spăimântându-să Dracula și temêndu-să ca nu cum-va venind ungurii, să ia pre Ioann cu putérea, aũ socotit să'l slobódă, și pretenesce lucrând cu el, l'aũ petrecut prin muntele Prasovul până în Ardél.» Unde aũ și remas Huniadi până în primăvara ce aũ urmat, când s'aũ dus la adunarea țerei, cea în Peșta ținută pre la Rusalii în care s'aũ făcut guvernator Ungariei, după cum arata Bonfinie³, și alți istorici.

Despre Moldova așa scrie Miron logofêțul⁴ la anul de acum : «După ce s'aũ împărțit Moldova între frații Elia I și Stefan III, cum s'aũ đis, aũ aflat vrême Stefan, ca să să curățască de frate-sêũ, pre carele cu viclesug poftindu'l

¹ Bonfinius Decad. 3. Lib. 6. |
plane in fine.

² Chalcocondylas Lib. 7.

³ Bonfinius l. c.

⁴ Constans Miron in Chronico Ms. Valachico ad h. a.

la sine, l'aŭ prins, și i-aŭ scos ochiŭ în anul 6952. De acéști orbire a lui Iliăș léșiŭ nu scriŭ, numai hronica moldovenéscă scrie; că după ce aŭ scos Stefan ochiŭ lui Iliăș, acesta aŭ mai trăit un an, iară Stefan după acéia aŭ mai domnit trei (nu cincŭ) ani. Lăsat'aŭ Iliăș pre urma sa pre Roman III și pre Alexandru II. Iară Stefan pe Petru IV.» Despre orbirea lui Elia I, bine đice prea vestitul Enghel¹, că dóră s'aŭ întâmplat după perirea craiului Vladislav, pentru că mai nainte de a peri el, s'aŭ făcut un hrisov, al căruia registru așa sună la Doghiel²: «In anul 1444, conziliariŭ Moldovei întăresc omagiul lui Elia palatinului, care l'aŭ făcut craiului Vladislav, și crăimeŭ Polonieŭ, cu 33 de peceți.» In anul 1444 Maria (nu Manca) «muérea lui Elia palatinului Moldovei cu căpitanul Choșimului, cetășile Hoșin, Hotin, Ceciori, Hmielov le încredințază lui Ioann de Ciciov castelanului și căpitanului Cracovieŭ, și lui Petru Odrovaz palatinului, și căpitanului Russieŭ.» Veđi și registru de la anul 1456.

Tot întru acesta an 1444, în 11 đile ale lui Avgust Ioann Huniadi, carele să întitulésce pre sine: voevod Ardélului, comit secuilor, Solnocului și Timișóreŭ, mai mare căpitan și povățuitoriŭ oștilor unguresci, aŭ făcut frățesc preteșug cu Pancrație din Sântmicloș căpitanul Socolței prin mijlocirea lui Mihail Orsag de Gut și a lui Paul fiului banului de Lindva, jurând că pururea va remânea prieten cu Pancrație cu tótă vița sa, precum arată hrisovul lui de la Keller³.

Anul 1445. Adunându-se mai mariŭ de supt corona Ungarieŭ pre la Rusalele din anul 1445 la Peșta, cum s'aŭ đis la anul trecut, pe pruncul Ladislav VI, l'aŭ întărit craiŭ Ungarieŭ, și nefiind harnic de a ocărmui țerile, căci era în

¹ Enghel in antic. Hist. Mold. p. 126.

² Dogiel in Cod. dipl. Poloniae tom. 1. p. 601.

³ Godefredus Keller, tom. 1. p. 443.

vârsă numai de 5 ani și 4 luni, pre Ioann Huniadi l'aŭ făcut guvernator Ungariei până va crésce pruncul, adecă craiul. Făcându-se Huniadi guvernator, așa scriu despre dên-sul: Turoție¹: «După acéstea i-aŭ plăcut domnului gubernator, ca să tragă la talion pe Dracula voevodul muntenesc, pentru închiderea sa, căci încă nu uitasă cu ce păhar i-aŭ fost închinat. Drept acéia cu mare óste aŭ trecut munții asupra lui, și cuprinđându-î țera, l'aŭ prins dinpreună cu feciorul cel mai mare, și le-aŭ tăiat capetele. Iară altui voevod al părților acelora, adecă fiului răposatului voevodului Dan, i-aŭ scos ochii. Așa pedepsind pe Dracula pentru prinderea sa, și punênd în locul lui alt voevod, s'aŭ înturnat în Ungaria.

Bonfinie²: «Imprăștiindu-să adunarea țerei s'aŭ Seimul, întâiași dată i-aŭ venit în cap, ca să izbândescă de pe Dracula domnul Valahiei, căci il prinsése, când să înturna de la Varna: drept acéia gătind oștile și trecênd munții, ca protivnic aŭ aprins multe sate și orașe, și în scurt timp tótă țera i-aŭ cuprins, pe Dracula încă l'aŭ prins în óre-care oraș cu amândoi feciorii lui, și l'aŭ tăiat dimpreună cu feciorul cel mai mare, feciorului celui mai mic i-aŭ scos ochii amândoi, și punênd alt voevod, cum să đice, Corvinul s'aŭ întors în Buda.» Halcocondyla³: «Panonii (sau ungerenii) supt povățuirea lui Huniadi ἡγορευένου τοῦ Χωνιάτου, s'aŭ dus în Dachia (sau Valahia) și pre Dan (IV) l'aŭ făcut povățuitoriu țerei, și aŭ poruncit, ca Dachii se asculte de dên-sul. Dan așa dară, după ce aŭ fugărit pe Dracula, carele aŭ năzuit la turci, aŭ cuprins Dachia, și aŭ omorât pe tóte radeniile lui Dracula, pre câte aŭ găsit. Povățuitorii aceștea se đic a fi fost fii de după gard lui Mircea, și pre unii dintre dênșii, pentru că să socotea a fi fiii Mircei, boerii țerii cei mai putérnici i-aŭ înălțat povățuitorii țerei, ca și cum ar avea ceva folos. de ar oblădui aceștea. Despre cari

¹ Thuroczius part. 4. cap. 44.

² Bonfinius Decad. 3. Lib. 7.

³ Halcocondylas Lib. 5.

întrebând pre unul și pre altul, le-am cunoscut némul, și părinții, ci numele lor nu tuturor îl voiă spune. Dan făcându-se atuncî povățuitoriū Dachior prin mijlocirea ungu-rénilor, aū ținut țera, și pre nngurî cu deadinsul i-aū cinstit. Ci vătămându-se când și când prin povățuitoriî lui Amurat II, cei de lângă Dunăre, cariî pre ascuns prăda țera lui, aū trimis solî de pace la Amurat, și lesne aū și dobândit pacea supt condiție, ca în fiesce-care an se dea în loc de tribut trei miî de segeți, și patru miî de paveze saū clipeurî. Așa ocărmuind țera, precum îi plăcea, bine o aū oblăduit. Trimis'aū sol și la domnul Moldovei (Stefan III) πρὸς τὸν Πορδανίας τῆς μελαινης ἡγεμόνα, cu carele aū legat pacea și aū făcut cumnăție, pentru carea osârdie l'aū și ajutat pre Dan în războiul, care l'aū avut cu Dracula (în anul 1446), prințipatul Valahiei așa s'aū ocărmut, și îndreptat de prințul cel noū.»

Iarăș Halcocondyla ¹: «Pe Dracula după acéia l'aū omorât dinpreună cu feciorul lui, când aū mers Huniadi cu ôste pentru Dan, căcî vrea se așede iarăș în Dachia pre Dan fiul lui Masaremp τὸν Δάνον τὸν Μασαραμπᾶ παιδα, și Dracula împreună cu feciorul seū să împrotivea nemicilor, gătindu-să de războiū, să și pusese în rând de bătae, și stând âmbe oștile gata, de a să lovi, [Dachiū] lăsând pre feciorul lui Mircea τὸν Μόρξεω παιδα, aū fugit la Dan. Iară Dracula vędându-să lăsat de ai seî, aū prins a fuji. Ci Dan l'aū ajuns, și prinđendu-l l'aū tăiat împreună cu feciorul.»

Dlugoș ²: «Ioann Huniadi gubernatorul Ungariei stringënd mare ôste, s'aū făcut a mérge în contra turcilor, și întrând în Valahia (nu Bessarabia) cu Stanculon (saū Stanciu) pre carele vrea să'l pună în locul lui Vlad voevod (almintrelea Dracula saū Vladislav III); și întrând în Valahia fără de veste pre furiș, aū aflat pe Vlad vodă fără de grije și secur, ca cel ce nu se nădăia de una ca acésta, și prinđendu-l l'aū

¹ Idem Chalcocondylas lib. 7. | ² Dlugossius Lib. 13.

omorât împreună cu feciorul; așa i-aŭ răsplătit, pentru că când fugia de la Varna din războiul cu turcii, l'aŭ primit, și din închisórea, în carea să băgase de ai sėi, l'aŭ slobođit, și dăruit l'aŭ lăsat să mérgă a casă. Pre Stanculon, pre carele vrea să'l pună iarăș vodă, l'aŭ orbit și aŭ cercat, ca să cuprindă el Valahia.»

Bzovie¹: «In anul șase și cincī đęcī preste o mie patru sute Ioann Huniadi gubernatorul țerei pe Dracula pentru acėia, pentru că ținea cu turcii, bătėndu'l l'aŭ prins, și l'aŭ omorât cu unul dintre feciorii lui, punėnd pre Ladislav să oblăduiască preste romăni. Al doilea fecior al lui Dracula Ioann aŭ scăpat de mănere gubernatorului, carele adunându-și óste după acėia, și omorând pe Ladislav, mare parte a moșiei părintesci o aŭ căștigat îndărăpt, apoi cu amar aŭ potopit pe cei, ce să împrotivisă lui și tătăne-sėu.

Ioachim Cureu încă scrie²: «In Seimul în carele aŭ numit unguriu pe pruncul Ladislav (VI) craiu șie, Ioann Huniadi din voxul tuturor s'aŭ numit vițe-craiu Ungariei și după acėia îndată s'aŭ bătut cu necredinciosul Dracula, carele trăjea pre turci, și biruindu'l l'aŭ prins și l'aŭ tăiat cu unul dintre feciorii lui, iară celuialalt fecior i-aŭ ținut viața și slobođenia.» Așisderea scriu Cromer³ și Foresti⁴.

Veđi cât de încălcit scriu istoricii despre mórtea lui Dracula, Vlad saŭ Vladislav III, domnului Valahiei celui prea lăudat, căci rélele, care să povestesc de Dracula, nu de Vladislav III se țin, ci de fiul lui, carele aŭ domnit după Dan IV, precum să va arėta la anii viitorí. Din tóte đisele avtorilor aci mai în sus numiți, prea vestitul Enghel⁵ așa scrie: «Spiritul lui Huniadi n'aŭ putut răbda neizbândită batjocura, carea i se făcuse mai 'nainte, ci în

¹ Abrahamus Bzovius in Historia Eccl. ad ann. 1463 N. 27.

² Ioachimus Cureus in Annalibus Silesiae p. 144.

³ Cromerus Lib. 22. p. 335.

⁴ Foresti nel tomo quarto del Mappamondo Lib. 11.

⁵ Engel in antiq. Hist. Valachiae Part. 1. p. 171.

anul 1445 a  năvălit în Valahia,  i fug rind pe Dracula din  r , a  pus în locul lui pe Dan (IV). — — Tocma atunci poftind trebile Ungariei, ca Huniadi să să  nt rne înapoi, a  lăsat pre Dan  n Valahia să  i apere norocul, d r  l s ndu  i  ste de ajutori . Dracula fujise la sultanul turcilor, iară Dan, după varvar sca c dint  de a se izb ndi, a  tăiat pre tóte rud niile  i pri tenii lui Dracula, că  i a  găsit în  r ,  i s'a   ncumn   it cu prin  ul Moldovei (Stefan III). Dimprotiv  Dracula a  dob ndit înapoi de la Amurat II pre doi feciori ai săi. » P n  aci Enghel,  i nu r u, de n'ar fi smintit în doao;  nt iu, că  ice, că în anul acesta s'aŭ dat înapoi fiul lui Dracula, pentru că acésta s'a  făcut în anul 1443,  i cel mai mare a  fost trimis de tată-s u întru ajutori  craiului Vladislav I, la Varna, cum s'a  arătat la anul trecut; a doao că nu desc lc sce, pre cine a  orbit Huniadi.

E  însumi de va fi cu pl c rea criticilor, a a desc lc sce t t  istoria acésta: Ioann Huniadi, carele era român de n m, precum s'a  arătat la anii trecu  i,  i era din familia Dăneştilor, precum m rturis sce  imiriul sa  stema lui, carele a  fost un corb cu cruce în clon  , adecă a  fost  imiriul  erei Muntenesci,  i pentru batjocura, carea o p   is  în Valahia. când s'a  înturnat în anul trecut de la perirea de l ng  Varna,  i pentru ca să  i  nal   familia, adecă pre D nesci, a  luat pre Stanculon, cum scrie Dluo  mai în sus, carele era unul dintre fecorii lui Dan III, cu sine,  i ajung nd în Valahia i-a  scos ochii, cum  ice Turo  ie; d r  că munt niul nu vrea s l priiméscă domn, apoi alung nd pe Dracula sa  Vladislav al treilea, din domnie, i-a  pus domn Valahiei pre Dan IV (cum scrie Halcocondyla) fiul lui Massaremp, adecă iară   a lui Dan III Bessarab sa  Bessarab, pre carele pentru ac ia il num sce Massaremp,  i nu Bessarab, pentru că grecii neav nd litera B, scriu *Mp*  n locul ei, cum po  i vedea la mai mul  i scriitori grecesci. A a dară Huniadi n'a  omor t pe Dracula sa  Vladislav III,

domnul Valahiei, și pre feciorul lui cel mai mare în anul de acum, fără numai i-au fugărit din Valahia, și Dan IV, i-au tăiat, cum să va arăta la anul îndată următoriu; nici au orbit Huniadi pre al doilea fecior al lui Dracula, cum visază Bonfinie cu toți acéia, cariî ȃic acésta; pentru că al doilea fecior au rămas citov și nevătămat și au domnit după acéia, cum ȃice Bzovie mai în sus, și mai chiar să va arăta la locul său.

Scriitorii nemȃesci cei de supt împăratul Fridiric III și Maximilian I¹ încă scriu: «Între români pe vrémea noastră era doao deșdinări, una a Danilor, alta a Dracușilor: ci nerăzbind Dracula pre Dani, iară Danilor stăndule întru ajutoriu Ioan Huniadi cu ungurii, cu atăta i-au înălțat iarăși pre ei, cât și-au câștigat șie nume și bogăție. Pentru — că scoțând ținutul Danilor de supt turci, și l-au făcut șie și familiei sale de uric.» Făcut și nice prea, căci de la Dănesci iarăș au trecut cu vréme domnia Valahiei la Drăculesci, cum să va arăta la anii viitorii.

Despre Moldova la anul de acum însămnă: că scoșindusă ocii lui Elia I domnului Moldovei prin frateseu Stefan III, cum s'au ȃis la anul trecut, Elia au murit în anul acesta 1445, lăsând pre urma sa doi feciori, pre Roman III și pre Alexandru II, dintre cariî Alexandru era mic de vârstă, pentru că la anul 1449, încă numai prunc să numesce, precum vom vedea acolo. Drept acéia nu trebuie să te înșeli, nici să ȃici cu prea vestitul Enghel², că Alexandru II au vânat în anul de acum încăi Bessarabia de la Poloni, ci în registrul de la Doghiel³, carele sună așa: «În anul 1445, Alexandru pallatinul Moldovei cu konziliarii săi, făgăduesce crăimei Poloniei ajutoriu în contra tuturor protivnicilor, și că el, va mērgē în persóna sa.» În loc de *Alexan-*

¹ Germanicarum rerum scriptores sub Friderico III et Maximiliano I. Imp. Tom 2. p. 42.

² Enghel in antiq. Hist. Moldaviae p. 126.

³ Dogiel in Cod. Dipl. Polon. tom. 1. p 601.

dru pune *Roman* și așa vei mai nemeri adevărul. Se mai aduce și alt registru tot acolo de acelaș Doghiel, carele iarăș sună așa : «In anul 1445, Stefan palatinul Moldovei întărește legăturile, care le-aș făcut mai marii lui cu craii și cu crăimea Poloniei, și făgăduesce că va mērgē orī unde se va chiema prin craiul, ca iarăș să's inoiască omagiul.» Din regestrurile acēstea poți culēje, că Roman III după mōrtea tātine-sēu, aș ocārmuit o parte a Moldovei, dar care ?

Anul 1446. La anul acesta așa scrie prea vestitul Enghel¹ : «In anul 1446, aș cercat Dracula cu feciorul sēu cel mai mare, ca să să pună îndărăpt în scaun prin ajutoriul turcesc ; ci numai vr'o câteva sēptēmāni aș ținut nādējdea saș speranța lui ; căci Huniadi în luna lui Iuliē s'aș grābit în Ardēl, și Dan (IV) aș dobāndit ajutoriū și unguresc, și moldovenesc, apoi lovinduse oștile, cu acēia s'aș ales ucrul că oștile cēle romānești ale lui Dracula aș trecut la Dan. Așa lāsāt Dracula aș prins fuga, și ajungēndusā s'aș omorāt cu feciorul lui cel mai mare. Annalii Terii Muntenesci încă pomenesc, că Vlad cel mai bătrān s'aș tăiat în piațul Tārgoveștilor. Ioann Vitez de Zredna ne incredințazā, că Ioann Huniadi atunci aș făcut aleanță și cu Moldova, *Rasem quoque sum Moldavia firmam rastus est.*» Așa Enghel, și tocma drept ; pentru că și Halcocondyla așa mārurisēsce în cartea 5, cea la anul trecut adusā. Darā greșēsce Vossie², când scrie : «In anul 1446 Ioann Huniadi învingēnd și omorānd pe Drecula, Valahia o aș adāogat Ungariei,» pentru că pe Dracula Dan IV l'aș tăiat, nu Huniadi, și Valahia o aș stāpānit același Dan, nu unguri.

Anul 1447. În vara din anul acesta încă trāia Stefan III, domnul Moldovei, carele în anul mai de curānd trecut a-

¹ Ioannes Christianus Enghel in antiq. Hist. Valachiae Part. 1. p. 171. seq.

² Gerardus Ioannes Vossius in Epitome Historiae Universalis p. 105.

jutasă pre Dan IV, domnul Valahiei asupra lui Vladislav III sau Dracula, căci să află la Doghiel¹ regestrul acesta: «În anul 1447, unirea și alianța lui Stefan palatinului Moldovei, cu Cazimir marele duxul Litvaniei. Dat în Iași în 25 Iunie.» Ci nu îndelung aș trăit Stefan III, după ce aș făcut alianța acésta; pentru că scrie Miron logofétul²: «După mórtea lui Ilias vodă (din anul 1445) în anul 6955 (nu 6956), neputénd răbda Roman (III) atâta nedumneđeire a unchiului sêu Stefan (III) ce aș făcut cu tată-sêu Ilias (în anul 1444), s'aș vorbit cu o samă de boéri de curte și aș prins pre unchiul sêu Stefan, și i-aș tăiat capul, și aș apucat Roman domnia țerei, ci nu'i aș putut îngădui Petru (IV) feciorul lui Stefan. Simțind Petru vodă, că umblă Roman sã'l omórá cu vicleșug, i-aș căutat de odată lui Petru a da cale vărului sêu lui Roman, și aș pribegit la unguri în anul 6956 (nu 6957).»

Drept scrie așa dară prea vestitul Enghel³: «Roman feciorul lui Ilias (sau Elia I), aș domnit (singur) numai un an, de la 1447 până la anul 1448. Petru feciorul omorîtului Stefan, teméndu'si viața, aș fugit în Ungaria, și aș cerut ajutoriũ de la guvernatorul Ioann de Huniad, carele, fiind el cuprins cu gătirea asupra lui Amurat II, i-aș dat lui Petru óste unгурéscă întru ajutoriũ,» despre carea óste sã va vorbi la anul viitoriũ, la anul de acum aduc hrisovul cel de Huniadi dat cincisãnilor celor de lângă Hinedórá, carele sã aduce de Cornides⁴ tocma din orijinal, și sună așa.

«Noi Ioann Huniad guvernatorul Ungariei facem însciințare tuturor, căroră se cuvine, prin rândul acestora, că so-cotind noi, și aducéndu-ne aminte de multa credință, și credinciósele slujbe dimpreună cu vîrtósele fapte ale nobililor Dan fiului repositului Iaroșlav din Cinciși sau Cio-

¹ Mathias Dogiel in Cod. Dipl. Poloniae tom. 1. pag. 601.

² Constans Miron Logotheta in Chronico Ms. Valach.

³ Engel in antiq. Hist. Moldaviae p. 126 seq.

⁴ Daniel Cornides Mss. Dipl. tom. 1. p. 46.